

Razsodba.

Spisal Ivo Trošt.

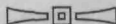
Imavčev Miško je bil znan med učenci z imenom Miško Vsezna. Njegov mlajši brat Zmago bi ga bil rad ne le dosegel, temveč še presegel v vseznalosti. Često sta se pričkala o tem, zakaj je toinono tako in ne drugače na svetu.

Nekoč o počitnicah prideta oba k očetu, da jima razsodi nedognan prepir. Miško je trdil, da je človek prej nosil klobuk, Zmago, da se je človek prej pokrival s slamnikom; oba sta se pa učeno sklicevala na sv. pismo.

Miško je trdil ponosno: „Ali ni bila voda, ki je pokrivala zemljo, že v začetku? In duh božji se je razprostiral nad vodami . . . Odkod voda, če ni bilo dežja? Ali nosimo v dežju slamniki?“

A Zmago ga je zavračal ne manj samosvestno: „V začetku je že bila voda, ne rečem, toda dežja ni moglo biti, dokler ni Bog četrty dan šele — ustvaril solnca. Zaradi solnčne gorkote so se naredili hlapovi, dvignili pod nebo in šele iz oblakov je deževalo. Toda pred dežjem je bilo vroče, in ob vročini pokriva slamniki, kdor ga le ima. Kaj?“

Miško se je odrezal Zmago in menil, da je zmagal. Na to se pa oglasi oče: „Ali kdo se je pa pokrival s klobukom takoj v začetku ali s slamnikom četrty dan stvarjenja, ko je Bog ustvaril človeka — šele šesti dan?“

Ježovo potovanje.

*Kadar hruške dozore,
jež na potovanje gre.
Nima vreče niti koša,
torbe ne, kot pismonoša,
da bi vanjo brzo dal,
kar po vrtil bo nakral.
Nima palice ne biča,
da ošfrkal bi fantiča,
ki bi rad ga morda vjel.
Jež predrzen je in smel.
Brez orožja dom ostavi,*

*vse sovražnike odpravi:
Bodi deček, pes, lisica,
huda ježeva bodica
hitro sitneža ozdravi.
Ježek zvije se v klopčič —
ničče mu ne more nič.*

*Ko sovražnikov se reši,
pa korake bolj pospeši;
hruške v gnezdo si nanaša,
ker se zima že oglašča . . .*

Borisov.

